

Det forekommer os da nærliggende, at saafremt man hindrer Importen af undværlige Varer uden samtidig at give Handelens Udøvere Meddelelse om de Artikler, det drejer sig om, vil man ogsaa miste Sikkerheden for normal Tilførsel af de uundværlige og herved skabe saa uholdbare Tilstande for Handel og Industri, at ingen kan være tjent dermed. Hvis derfor Lovgivningsmagten gennem sine Overvejelser kommer til det Resultat, at en Importregulering af vidtrækkende Omfang er nødvendig, skal vi tillade os at andrage om, at Reguleringen foregaar paa den Maade, at der til enhver Tid med passende Varsel gives Erhvervsorganisationerne Meddelelse om de Varearter, hvis Tilførsel man mener foreløbig at maatte begrænse ved at gøre deres Indklarerings afhængig af Valutaraadets Attest, og at Handelen med alle andre Varer forbliver fri, mod at Købereren forpligtes til efter en Forretnings Afslutning at give Raadet Meddelelse om Art, Kvantum og Pris, saa at det bestandig er muligt ogsaa at kontrollere det frie Importmarkeds Beyægelser og, hvor Forholdene gør det nødvendigt, at skride ind ved at opføre de paagældende Artikler paa Listen over Varer, hvis Tilførsel begrænses. Saa længe en Vare ikke er optaget paa Listen, kan dens Indklarerings opgørelse betinget af Valutaraadets Kvitte ring for, at Købet er rigtig anmeldt, saaledes at Adgangen til Kontrol med den samlede Import ikke forringes.

Denne Fremgangsmaade vil formentlig kunne fyldestgøre Kravene til den Regulering, som det er Hensigten at skabe Lovhjemmel for, idet den yder samme Sikkerhed for, at udenlandske Betalingsmidler ikke anvendes paa uforsvarlig Vis, som et Kontrolsystem, der kræver Valutaraadets Tilladelse til ethvert Varekøb i Udlandet, og den umuliggør paa intet Tidspunkt de Indskrænkninger af Importen, som maatte findes formaalstjenlige. Den letter derimod Administrationen ved i betydelig Grad at formindske Antallet af daglige Ansøgninger om Valutaattester, og den fritager den Del af Forretningsverdenen, som ikke deltager i Import af begrænsede Varearter, for de paapegede uheldige Følger af Reguleringen. Hvis det kan indvendes, at Offentliggørelsen af Varelisterne er uførenelig med visse handelspolitiske Hensyn, tillader vi os at tro, at Uvidenheden om, hvilke Varepartier man vil nægte Adgang til Landet, og den deraf flydende Usikkerhed ved enhver Forretning vil i langt højere Grad være egnet til at skabe Mistillid og Uvillie hos vore udenlandske Leverandører og de paagældende Nationer end en klar og redelig Meddelelse om den Række Artikler, for hvis Vedkommende man under økonomiske Forholds Tryk ønsker midlertidig at begrænse Tilgangen.

En Ordning, som skaber Klarhed paa det Punkt, vi her har tilladt os at henlede Opmærksomheden paa, vil ogsaa bidrage til at formindske Frygten for Vilkaarlighed, der naturligt vil opstaa, naar Valutaraadet skal undersøge Tilladeligheden af *alle* Bestillinger i Udlandet, og naar den summariske Arbejdsmaade, som i saa Tilfælde nødvendigvis maa følges, kommer til at øve sin Virkning paa det daglige Forretningsliv.

Med Ærbødighed

William Malling,
p. t. Formand.